

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

П'ятниця, 17 квітня 2009 року • № 56 (2155) • Ціна вільна

ХТО В ДОМІ ГОСПОДАР, НАМ СКАЖУТЬ У БУХАРЕСТІ

Завершився дводенний робочий візит в Україну делегації УЄФА на чолі з президентом Європейського футбольного союзу Мішелем Платіні. Для підбиття підсумків відвідин України делегацією УЄФА в Будинку футболу відбувся брифінг.

ПЛАТІНІ ВЕРДИКТУ НЕ ОГОЛОСИВ

Президент УЄФА Мішель Платіні не назвав пріоритетні міста, які можуть прийняти в Україні Євро-2012. Делегація УЄФА на робочій нараді заслухала звіти шести вітчизняних міст, які наразі конкурують за право називатися столицями майбутнього європейського фіналу. "Ця інформація буде підґрунтям для рішення, що його має ухвалити Виконком УЄФА на своєму засіданні в Бухаресті 12-13 травня, — зауважив на брифінгу Мішель Платіні. — Саме тоді остаточно й з'ясується — скільки та які саме міста прийматимуть поєдинки Євро-2012". Головне ж, що Україна та Польща не втратять турнір. Незважаючи на кризу, Платіні, за його словами, почув необхідні гарантії з боку керівників обох держав та їх урядів, побачив реальну роботу на місцях.

ЗА ЯКИХ УМОВ МИ ЄВРО НЕ ПОБАЧИМО

Мішель Платіні повідомив, що зараз є 6-8 міст, у яких буде проводитиметься чемпіонат, однак якщо не буде стадіону у Києві — не буде й Євро в Україні, якщо не буде стадіону у Варшаві — не буде Євро у Польщі. Наголосивши, що остаточне рішення залишається за Виконкомом УЄФА, Платіні зазначив, що воно ухвалюватиметься без Григорія Суркіса та представників Польщі.

ІНФРАСТРУКТУРА — СКЛАДНЕ ПИТАННЯ

Керівник УЄФА нагадав, що є певні стандарти, вимоги, які пов'язані з чемпіонатами Європи й світу. Вони досить високі — стосувалися достатньо розвинених країн. Щодо інфраструктури, то пан Мішель порадив звертатися до урядів України й Польщі, які опікуються цими питаннями.

НСК "ОЛІМПІЙСЬКИЙ" ЗРУЙНУВАЛИ. А БУДУВАТИ?

Президент УЄФА відзначив, що стадіон НСК "Олімпійський" здебільшого у деструкції, ніж в реконструкції. Його зруйнували, але ще не будують. В той же час Платіні почув гарантії уряду і висловив впевненість, що стадіон буде збудований до визначеної дати, у 2011 році.

ПРО КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ МІСТ-ГОСПОДАРІВ

Виконком УЄФА не буде голосувати, в своїй єдності виконавчий комітет має обговорити й ухвалювати рішення — зазначив Платіні. Є багато критеріїв, які беруться до уваги, але основний — де краще можна організувати матчі чемпіонату Європи, оскільки це десятки тисяч людей, що подорожі, умови перебування яких треба подбати. Багато залежатиме, за словами Платіні, від інфраструктури, транспортних засобів, які є в місті. Доповідь щодо міст матиме багато класифікацій.

У ДОНЕЦЬКУ ХОЧУТЬ, ЩОБ ЄВРО-2012 БУЛО І У ЛЬВОВІ

Як ми писали раніше, депутати Верховної Ради України звернулися з відкритим листом до президента УЄФА Мішеля Платіні з проханням виключити Львів зі списку міст, де відбудуться матчі чемпіонату Європи з футболу 2012 року. Пояснюючи таку позицію, депутат від фракції Партії регіонів Валерій Коновалюк, пояснив, що це викликано прийняттям Львівською обласною радою рішення про демонтаж пам'ятника Воїнам-визволителям у місті Стрий Львівської області. А ось депутат Верховної Ради України від фракції Партії регіонів Ганна Герман заявила, що звернулася до керівництва партії з приводу цього листа й отримала відповідь, що керівництво партії вважає, що Львів має такі ж самі права й можливості бути претендентом на проведення Євро-2012, як і інші міста-кандидати.

Ганна Герман також підкреслила, що керівництво Партії регіонів не розуміє та не підтримує позицію Валерія Коновалюка щодо виключення Львова з первинного списку міст-претендентів на проведення Євро-2012.

"Таку позицію підтримав і Ринат Ахметов, і Борис Колесников. Колесников просив передати львів'янам, що Партія регіонів вважає, що Львів повинен мати такі самі можливості, як і будь-яке інше місто зі списку претендентів. А переможуть ті, хто буде краще підготовлений. До того ж, перевага Львова в тому, що це прикордонне місто. Колесников переконаний, що Львів знайде можливості для якісної підготовки готелів та інфраструктури до Євро-2012", — наголосила Ганна Герман.

Підготував Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

Ліга чемпіонів

"БАРСА" VS АНГЛІЯ

Барселона — Челсі
Манчестер Юнайтед — Арсенал

Ось і визначені півфіналісти Ліги чемпіонів. На цій стадії все пройшло без сюрпризів. Наразі маємо 3 команди з Англії і одну з Іспанії, яка і вважається головним фаворитом турніру.

Навіть після домашніх 2:2 з "Порту" діючий переможець Ліги чемпіонів МЮ вважався беззаперечним фаворитом у цій парі. Його лідерство підтвердилось, хоча й за моментами господарі стадіону переважали іменитіших англійців. Дався взнаки вищий клас виконавців, ну і, звісно, випадок. Найкращий футболіст світу Криштіану Роналду вирішив вдарити метрів з сорока, і удар вийшов на славу. Йшла лише шоста хвилина матчу, а "Порту" треба було повністю перебудовувати свою оборонну тактику. Ван дер Сар зараз справді чи не найкращий голкіпер світу – саме він витягнув манкуніанців у півфінал.

Там на підопічних сера Алекса Фергюсона чекає лондонський "Арсенал", який завалив регулярний чемпіонат, щоправда, забезпечивши собі місце в Лізі чемпіонів на наступний рік. Проблем у команди Арсена Венгера в двобої з "Вільярреалом" не було ніяких. На рідному "Ашбертон Гроув" суперника було розбито вщент. Нехай "канонірів" вважають головними аутсайдерами турніру, але подивимось на їхні успіхи, коли хоч трохи порідів лазарет вічно травмованої команди. У будь-якому разі, поза всяких сумнівів, ми дивитимемось на чотири найкращі команди в світі.

Нехай в чомусь Ліга чемпіонів і схожа на чемпіонат Англії, але ж "Барселоні" це все байдуже. Гвардіола і компанія кинули виклик Туманному Альбіону!

Микита КРИЛОВ.

ПОРТУ

ПОРТУ — МАНЧЕСТЕР ЮНАЙТЕД — 0:1 (0:1).

Суддя: Бузакка (Швейцарія).

Порту: Елтон, Сепунару (Кошта, 80), Роланду да Фонсека, Алвеш, Сіссоко, Лучо Гонсалес (Маріано Гонсалес, 31), Фернандо, Мейрелеш, Лопес, Халк, Родрігес (Фаріас, 64).

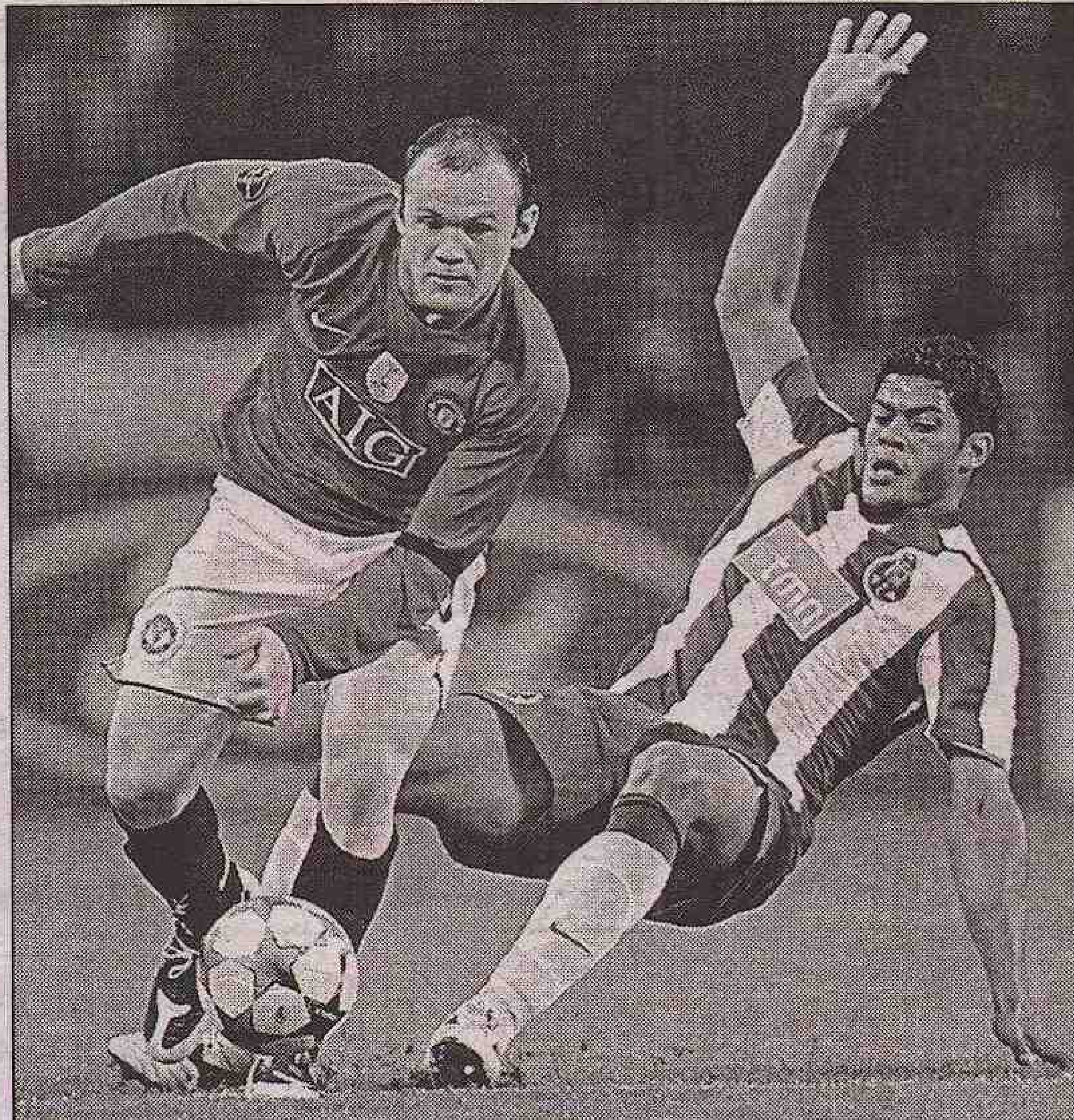
Манчестер Юнайтед: Ван дер Сар, О'Ши, Фердинанд, Видич, Евра, Андерсон (Скоулз, 78), Каррик, Гіггз, Криштіану Роналду, Бербатов (Нані, 68), Руні.

Гол: Криштіану Роналду (6)

Попередження: Видич (42), Евра (61).

Перший матч — 2:2.

Точно так, як "Порту" повівся на самому початку першого поєдинку на "Олд Траффорд", англійці відразу ж взяли контроль над грою у свої руки на "Драгау". Коли Роналду отримав коротку передачу від Андерсона, ситуація, здавалося, стандартна і не несла в собі особливої загрози. Але бразилець, що несподівано вийшов в стартовому складі проти своєї колишньої команди, так само несподівано став автором голевого паса. Роналду підняв голову і перш ніж до нього встиг наблизитися Сіссоко, по підступній траєкторії переправив м'яч у дальню "дев'ятку" воріт Елтона.

Галасливі трибуни "Драгау" притихли. Навряд чи публіка очікувала такого ляпаса в дебюті зустрічі. Не клеїлося й у футболістів "Порту". Атакувальна гра, яку "дракони" показали в Манчестері тиждень тому, невідомо куди поділася, і м'ячем впевнено володіли гості. Двічі намагався загрожувати воротам Ван дер Сара Бруну Алвеш. Спочатку — дальнім пострілом зі штрафного, потім — ударом головою. Проте оборона МЮ, в яку повернувся Ріо Фердинанд, не підпускала португальців близько до володінь Ван дер Сара. На 30-й хвилині ситуація стала ще гіршою для "Порту" — плеймейкер команди Лучо залишив поле на ношах, а замість нього вийшов Маріано.

Якщо в епізоді з Лучо "драконам" явно не пощастило, то потім успіх був на їхньому боці. Неманья Видич не поцілив у площину воріт з двох метрів, після того як Джон О'Ши скинув м'яч в центр воротарського після навісу Гіггза з кутового. Під час перерви над Порту пішов сильний дощ, і небезпечних моментів в другому таймі стало значно більше. Спочатку Елтон впорався з випадом Бербатова, а потім Раул Мейрелеш запустив м'яч над поперечиною з дальньої відстані. Під гучну підтримку трибун португальці поступово змінили перебіг подій на полі й стали більше володіти м'ячем. В той же час це дозволило "Манчестеру" проводити гострі контратаки. В ці хвилини лідером атакувальних дій у гостей виступав Гіггз. Незабаром Фернандо сміливо кинувся під м'яч, блокувавши удар Руні, а потім Елтон вчасно вийшов з воріт і випередив Роналду, який прагнув до проникаючої передачі валлійця.

"Порту" ж створював свої найнебезпечніші моменти зі "стандартів". За 12 хвилин до кінця Роланду мало не скористався тим, що Ван дер Сар невдало зіграв після навісу Раула Мейрелеша з кутового, і пробив головою — поряд із стійкою. Потім Лісандро із забійної позиції поцілив точнісінько у Ван дер Сара, замикаючи в дотик прострілі Маріано. Цього разу в складі "драконів" не знайшлося Коштиньї, який врятував би їх на останній хвилині, як п'ять років тому на "Олд Траффорд". А манкуніанці, не показавши своєї найкращої гри, незважаючи на зливу, вийшли сухими з води.

Як чинники, які дозволили здобути перемогу над "Порту", наставник "Манчестер Юнайтед" Алекс Фергюсон відзначив повернення в стрій провідних футболістів і можливість як слід відпочити перед повторним поєдинком 1/4 фіналу Ліги чемпіонів. Здолавши "драконів" з рахунком 1:0, МЮ став першим англійським клубом, який взяв гору на стадіоні "Драгау". Помічник головного тренера "Порту" Жозе Гомеш сказав, що "Порту" заслуговував на вихід у півфінал. В той же час він заявив, що результат боротьби вирішив найкращий гравець світу — Криштіану Роналду.

Юрій ГРОМОВ.

ЛОНДОН

АРСЕНАЛ — ВІЛЬЯРРЕАЛ — 3:0 (0:0).

Суддя: В.Штарк (Німеччина).

Арсенал: Фабіанський, Фабрегас, Коло Туре, Насрі, ван Персі (Діабі, 77), Уолкотт (Денілсон, 77), Сонг, Сильвестр, Адебайор (Бендтнер, 83), Ебуе, Гіббс.

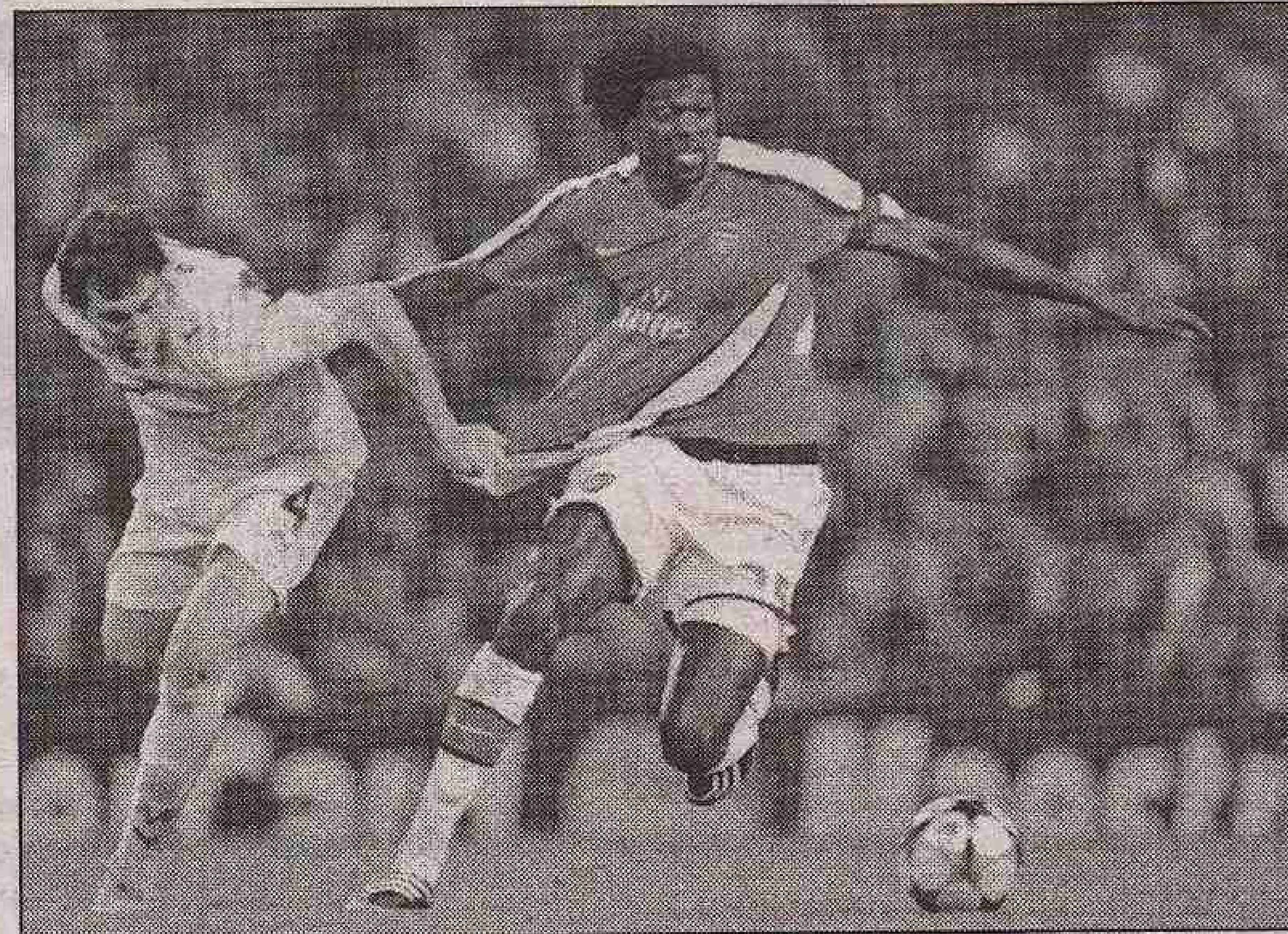
Вільярреал: Дієго Лопес, Гонсало, Годін, Капдевіла, Егурен, Пірес, Кані (Хорді, 70), М. Фернандес (Ібагаса, 64), Анхель, Бруно (Ніхат, 64), Россі.

Голи: Уолкотт (10), Адебайор (60), ван Персі (69, пен.).

Попередження: Егурен (45), Кані (51), Годін (59) — Сильвестр (30).

Вилучення: Егурен (68).

Через травми, отримані в першому матчі, "Арсенал" втратив Мануеля Альмунію (кісточка), Галеа Кліші (спина) і Вільяма Галласа (коліно). Більше того, ускладнення в грі з "Уїганом" (4:1) отримав і Йохан Джуру. Таким чином, в центрі захисту зіграє Мікаель Сильвестр, місце у воротах займе Лукаш Фабіанський, а на лівому фланзі оборони в Лізі чемпіонів дебютує 19-річний Кіран Гіббс. "Травми — шанс показати, що в нас є лава і сильний характер, — перед грою відзначив незворушний Венгер. — Нещодавно ми довели, що володіємо всим цим. Віра й рішучість також дуже важливі. Ми сильні командним духом, і можемо отримати з цього користь. Мої хлопці — переможці. Вони вже показали величезну жагу до перемоги й цілеспрямованість". У "Вільярреала" не грав автор гола у ворота англійців на "Ель Мадригал" Маркуш Сенна — в іспанця перебір карток.

У дебюті матчу "Арсенал" обрушив шквал атак на ворота Дієго Лопеса. Спочатку простріл Уолкотта ледь не замкнув Адебайор. Потім зблизька вище воріт бив ван Персі. І після того як Адебайор не реалізував ще один непоганий шанс, "каноніри" все ж таки зуміли повести в рахунку. На 10-й хвилині після передачі Фабрегаса і помилки Дієго Годіна втік Уолкотт і ефектно підсік м'яч у дальній кут — 1:0! "Вільярреал" вперше огризнувся лише на 16-й хвилині. Після удару з 25-ти метрів Піреса послідував рикошет від оборонця, і спійманий на протиході Фабіанський лише поглядом провів м'яч, що просвистів поруч зі стійкою.

Пропущений м'яч мало що змінював для команди Мануеля Пеллегріні, якій і без того необхідно було забивати в Англії, і гості не те, щоб були дуже збентежені невдалим дебютом. Ще до цього Дієго Годін після розіграшу штрафного перевірив Лукаша Фабіанського ударом зльоту, а атаки з гри іспанці вважали за краще будувати з флангів. Робер Пірес цілком міг відзначити повернення до Лондона голом, але м'яч після його удару пішов повз ворота. В цілому ж, "Арсенал", як і раніше, виглядав краще. Лопес у стрибку парирував потужний удар ван Персі з штрафного, а Гонсало Родригес із "стрічки" виніс м'яч після спроби Адебайора поцілити в ціль головою. З боку "Вільярреала" Годін знову нагадав про себе під кінець першого тайму, завдавши неточного удару після кутового.

У другому таймі "Вільярреалу" потрібно було бігти вперед і забивати, але це їм також не вдавалося. Можна тільки пригадати удар Гонсало вище воріт. А ближче до середини другого тайму іспанці почали помилятися. І на 60-й хвилині при створенні штучного положення поза грою провалився захист, і Адебайор після чудового паса ван Персі вийшов на ворота і обіграв воротаря. А через дев'ять хвилин рахунок уже був розгромним. Бічний арбітр зафіксував фол Годіна на Уолкотті в штрафному майданчику гостей, помахав прапорцем, а головний вказав на 11-метрову позначку. Гравці "жовтої субмарини" протестували проти пенальті, а найемоційнішим виявився Егурен, який отримав друге попередження від Штарка і пішов відпочивати. А ван Персі потужним ударом пенальті реалізував.

На відміну від півфіналу Ліги чемпіонів-2005/06 "Вільярреал" не зумів нав'язати "Арсеналу" навіть напруженої концівки і пропустив англійців вперед для зустрічі з "Манчестер Юнайтед" в четвертому, суто англійському, півфіналі за останні п'ять років. При цьому втретє поспіль родоначальники футболу делегують в 1/2 фіналу відразу три клуби.

Михайло РЄЗНІК.

Відверто

Мілан ОБРАДОВИЧ:

ПИЛЬНУВАТИ ПОТРІБНО ЗА МАРКОСЬКИ

Здається, харківський "Металіст" сам шукає собі пригоди в першості України. Тільки-но йому негайну допомогу, у вигляді відібраних трьох очок у "Шахтаря", надали запоріжці, як підопічні Маркевича подарунком не скористалися, не обігравши на власному полі "Карпати". До завершення чемпіонату ще сім турів, і "гірники", враховуючи їхнє бажання взяти Кубок УЄФА, ще повинні дати осічку. Можливо, й не одну. Але головне, щоб і харків'яни не оступилися в найближчому поєдинку в Полтаві. За рахунок чого можна обіграти "Ворсклу" і кого слід остерігатися серед полтавчан, газета "УФ" запитала у Мілана Обрадовича.

— Я думаю, що необхідно продемонструвати той футбол, який звикли всі бачити в Кубку УЄФА. На другому місці — колективна гра та індивідуальне бажання кожного футболіста. І якщо скласти ці компоненти докупи — перемога неодмінно буде за нами. Варто остерігатися Йована Маркоськи. Він — став лідером полтавської команди після того, як пішов Кравченко. Восени ця солодка пара навела шерхоту в прем'єр-лізі. Нині вся гра команди Павлова будується саме через Йована.

— "Ворскла" вже не така небезпечна, як восени?

— Я думаю, "Ворскла" все одно вважається однією з непоступливих команд нашого чемпіонату. Так, їх матчі, можливо, не такі яскраві, як раніше, але те саме можна сказати й про нас. Ми також у другій частині сезону виглядаємо не найкращим чином.

— "Металіст" на одне очко відстає від "Шахтаря". Третє місце по завершенні першості буде розчаруванням для харків'ян?

— Ми не думаємо про це, ще сім турів грати. От коли закінчиться чемпіонат, тоді й робитимемо аналіз.

— Через п'ять днів "Металісту" доведеться зійтися з "Ворсклою" у півфінальному матчу Кубка України. Матчі в різних турнірах чимось відрізняються?

— Коли настає така стадія в національному Кубку, то команди серйозно ставляться до неї. А виходячи з цього, я не бачу ніякої різниці між важливістю цих поєдинків.

— Северину Ганцарчику було запропоновано на вибір: друге місце в чемпіонаті чи перемога в Кубку України – і ваш партнер обрав перший варіант. Ви погоджуєтеся з Ганцарчиком?

— Я по-іншому налаштований. Як професіональний спортсмен я жадаю перемагати всюди, і тому ніколи не вибираю між турнірами.

— Як ви вважаєте, "Металіст" ще не може повністю витримувати турнірну дистанцію в чемпіонаті, щоб поборотися за золоті медалі?

— Як показала нинішня весна, — ні! Ми поступилися "Динамо", а потім і "Шахтарю" вдома, що відразу позбавило нас шансу зачепитися за чемпіонство. Тепер намагатимемося відвоювати друге місце.

— Той же Северин Ганцарчик сказав, що симпатії у КУЄФА віддає "Шахтарю", а не "Динамо". Для вас є різниця, хто переможе, коли грають наші гранди?

— Абсолютно ніякої. Більше того, я хочу, щоб хтось із українських клубів взяв Кубок УЄФА. Це й престиж для країни, і плюс для рейтингу.

— Рівень турніру КУЄФА впав, чи це рівень українських клубів виріс?

— Я не думаю, що європейський турнір став слабким. Хіба там мало сильних команд грає? "Металіст" грав із багатьма сильними командами, які на провідних ролях у власних чемпіонатах, і можу сміливо стверджувати, що і "Герта", і "Олімпіакос", і навіть та ж "Бенфіка" серйозно ставилися до КУЄФА.

— Хто, на вашу думку, візьме КУЄФА і Лігу чемпіонів заразом?

— Сподіваюсь, що трофей буде в Україні. А що стосується ЛЧ, то в фіналі зійдуться "Барселона" та "Манчестер Юнайтед". Тріумфуватимуть каталонці.

Валерій ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Новини

ФК "ХАРКІВ" ПОВЕРТАЄТЬСЯ ДО ХАРКОВА

Футбольний клуб "Харків" свої матчі чемпіонату відтепер проводитиме в рідному місті на стадіоні "Динамо". Найближчий з них відбудеться у п'ятницю. Це буде матч 24 туру ФК "Харків" — "Таврія".

ГОЛКІПЕР "ІЛЛІЧІВЦЯ" ЗАВЕРШИВ КАР'ЄРУ

Футбольний клуб "Іллічівець" розірвав контракт з голкіпером команди Андрієм Глущенком. 35-річний ветеран вирішив завершити свою воротарську кар'єру і перейти на тренерську роботу.

У маріупольський "Іллічівець" Андрій Глущенко перейшов взимку 2008 року і за цей час зіграв у футболці приазовської команди 12 матчів. Окрім "Іллічівця" Андрій Глущенко за свою 16-річну воротарську кар'єру виступав за запорізькі "Металург" і "Торпедо", а також кіровоградську "Зірку". Всього у вищій лізі українського футболу Андрій Глущенко провів 226 матчів, у яких пропустив 323 м'ячі.

БОЙКОТ АРБІТРІВ?

19 українських арбітрів написали відкритий лист до прем'єр-ліги та Федерації футболу України, в якому загрожують бойкотувати матчі чемпіонату, починаючи з 25 туру (24-26 квітня). Основна вимога: відмінити пункт про переведення суддів до другої ліги після отримання двох незадовільних оцінок.

Самі рефері вважають, що адекватним покаранням буде позбавлення 75 відсотків зарплатні та дискваліфікація на 1-2 місяці.

Афіша

ФК ХАРКІВ — ТАВРІЯ
17 квітня — п'ятниця. 16.00.

Суддя: С. Задиран (Дніпропетровськ)

Дискваліфікований: Гунчак (ФК "Харків)

Прогноз "УФ": 1:1

Обидва колективи перебувають у не найкращому настрої після минулого туру; і ті, і ті цим сезоном розчаровують своїх прихильників (щодо "Таврії", то це вже традиційно — ця команда "вистрілює" лише тоді, коли на носі ювілей). Господарям очки потрібніші, та, зважаючи на те, наскільки непретензійними вони є сьогодні, матч, на нашу думку, завершиться мировою.

АРСЕНАЛ — ІЛЛІЧІВЕЦЬ
17 квітня — п'ятниця. 19.00.

Пряма трансляція на телеканалі УТ-1

Суддя: І. Покидько (Полтава)

Дискваліфіковані: —

Прогноз "УФ": 1:0

"Наша пісня гарна й нова, починаймо її знову": як ви гадаєте, де ж гратиме "Арсенал" — у Києві на "Динамо", в Броварах на "Спартаку" чи може все-таки в Хусті, на чудовому стадіоні "Авангард"? Після того, як офіційно неназваний, але всім відомий власник київського клубу, домовиться з Г.Суркісом, ми побачимо черговий "шедевр" од "арсенальців", завдяки якому команда здобуде перемогу, а тренер Заваров "побачить у ній перспективу".

КАРПАТИ — ЗОРЯ
18 квітня — субота. 14.00.

Пряма трансляція на телеканалі "Мегаспорт"

Суддя: С. Лисенчук (Київ)

Дискваліфіковані: Голодюк, Кополовець (обидва — "Карпати"), Грінченко ("Зоря")

Прогноз "УФ": 3:0

Зігравши внічию з "Металістом", львівські "Карпати" залишили по собі погану пам'ять у Харкові, проте знову стали улюбленим об'єктом вихваляння серед інших прихильників вітчизняного футболу. Після заслуженого очка в минулому турі, "зелено-білі" рознесуть нещасну луганську "Зорю", яка вступила в черговий кризовий етап власного літопису. Один із трьох українських клубів, що ставав чемпіоном СРСР, перебуває над прірвою — достеменно невідомо, чи команда взагалі вилетить до Львова...

ВОРСКЛА — МЕТАЛІСТ
18 квітня — субота. 16.00.

Пряма трансляція на телеканалі УТ-1

Суддя: Т. Хенінг Овребо (Норвегія)

Дискваліфікований: Ярмаш ("Ворскла")

Прогноз "УФ": 1:2

Насправді сумнівів у перемозі гостей редакція "УФ" немає анінайменших: навесні полтавчани так різко здали, що не могло не виникнути підозри щодо наявності в клубі потужних "підводних течій", що закликають Павлова та його підопічних, як співається в пісні, "чуть помедленнее, кони, чуть помедленнее!". Безумовно, "Ворскла" "пролітає" повз єврокубки, навіщо їй ті три очки? А ось харків'янам вони потрібні.

МЕТАЛУРГ Зп — ДНІПРО
18 квітня — субота. 18.00.

Пряма трансляція на телеканалі "Футбол"

Суддя: В. Годулян (Одеса)

Дискваліфікований: Невмивака ("Металург" Зп)

Прогноз "УФ": 1:2

Вибачте за банальність, але це — найпринциповіший матч туру. Хто не орієнтується, тому повідомимо, що протистояння між "Дніпром" і "Металургом" із Запоріжжя — т.зв. "індустріальне дербі" — має історію в кілька десятиріч, причому ця історія помітно зафарбована кров'ю (і не завжди в переносному значенні). Буде, як-то кажуть, "рубка", успішнішим у якій виявляться приїжджі, котрі ведуть відчайдушну боротьбу за можливість "засвітитися" в Лізі Європи.

МЕТАЛУРГ Д — ШАХТАР
19 квітня — неділя. 16.00.

Пряма трансляція на телеканалі "Україна"

Суддя: Є. Геренда (Калуш)

Дискваліфіковані:

Прогноз "УФ": 0:1

У першому колі поточної першості цей поєдинок був достатньо курйозним: "Шахтар" увесь час контролював перебіг подій, заслужено вигравав, проте, як написав колись Л.Подерв'янський, "раптом — тиць!" — і учасник Євро-2004 болгарин Димитров зрівняв рахунок. Цього разу подібний казус повторитися не повинен, адже "Металург" навесні з бігу перейшов на легку ходу.

ЧОРНОМОРЕЦЬ — ФК ЛЬВІВ
19 квітня — неділя. 16.00.

Пряма трансляція на телеканалі УТ-1

Суддя: В. Сіренко (Симферополь)

Дискваліфікований: Гришко ("Чорноморець")

Прогноз "УФ": 1:0

Незважаючи на те, що львів'янам ігрові бали вкрай необхідні, в те, що вони їх таки роздобудуть у Південній Пальмірі, ми не віримо — одеситам і самим не варто гратися з вогнем, адже безодня — ось вона, зовсім поруч.

КРИВБАС — ДИНАМО
19 квітня — неділя. 16.00.

Суддя: Ю. Грисьо (Львів)

Дискваліфіковані: —

Прогноз "УФ": 1:1

Будь-кому зрозуміло, що "Динамо" й "Кривбас" сьогодні — це небо і земля, Шевченко й Андрухович, "Led Zeppelin" і "Aerosmith". Проте за наявних обставин оці бінарні опозиції втрачають своє значення: під "наявними обставинами" маємо на увазі 50-річний ювілей криворізького клубу — в нас, як відомо, завше охоче "йдуть назустріч"...

Володимир БАНЯС.

ПОЛУДЕНЬ ВІКУ

18 квітня "Кривбасу" виповнюється 50 років

ПЕРЕДМОВА

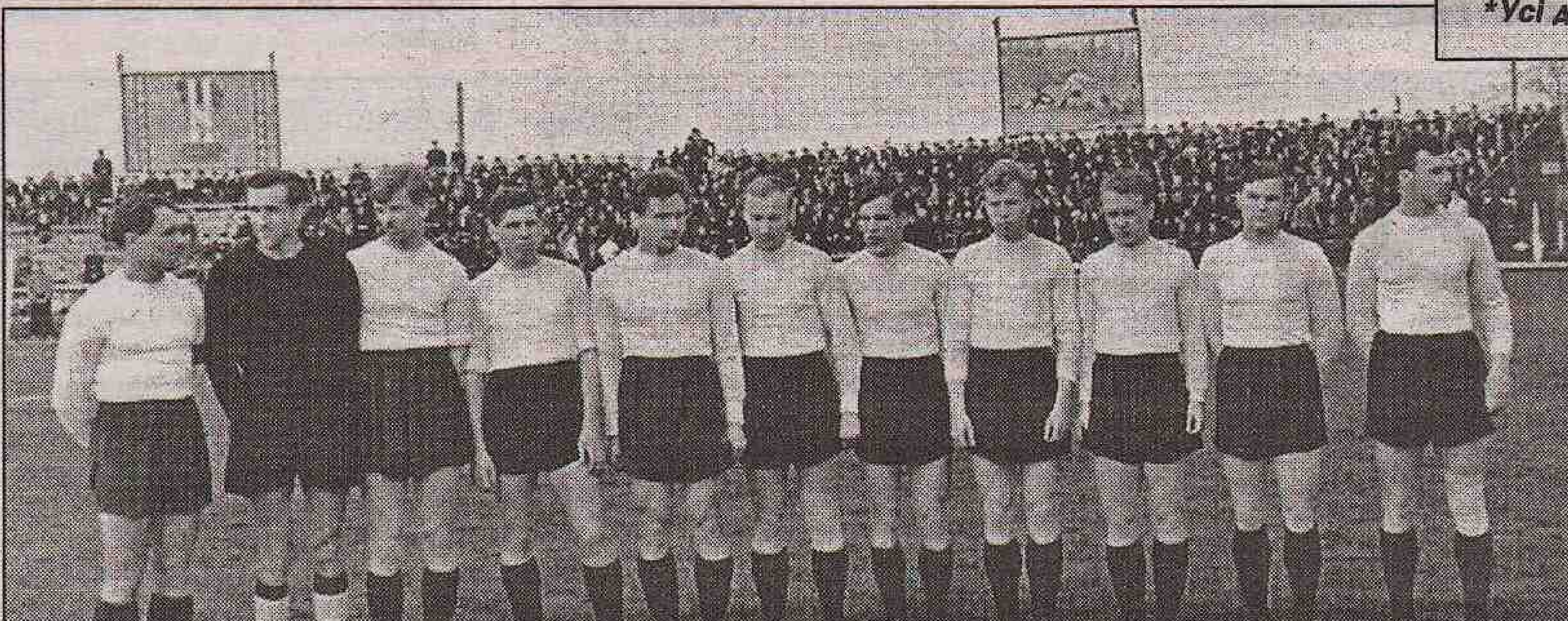
Достеменно відомо, що з футболом на Криворіжжі познайомилися ще на початку XX століття, коли на багатьох копальнях почали створюватися футбольні колективи. Уже в 20-х роках команди залізорудного басейну брали участь у республіканських змаганнях, зокрема у футбольних турнірах всеукраїнських спартакіад. У довоєнні та 50-ті роки криворізькі команди — постійні учасниці чемпіонатів України. Честь міста захищали такі колективи: "Рот Фронт", "Сталь", "Спартак", "Металург", "РУ ім. К.Лібкнехта", "РУ ім. Комінтерну". Найбільш успішною в ті роки виступала в першостях міста й області команда, що представляла спортклуб "Гірник" рудоуправління імені Дзержинського. Команда була заснована в травні 1945 року. На базі саме цього колективу згодом і було створено першу в Кривому Розі футбольну команду неаматорів.

ВОНИ БУЛИ ПЕРШИМИ

У першості СРСР 1959 року серед команд класу "Б" брала участь 101 команда. 26 українських колективів змагалися в чотирьох зонах, причому четверо з них дебютували в змаганнях команд майстрів. Новачками стали житомирський "Авангард", київський "Арсенал", "Авангард" з Тернополя та "Команда Кривого Рогу" (таку просту офіційну назву мав колектив у рік свого дебюту). Суперниками криворіжців у 2-й зоні стали 14 команд з трьох союзних республік. Свою першу зустріч новонароджена команда провела ***18 квітня 1959 року*** на своєму полі (стадіон "Гірник") з тульським "Трудом". ***Саме цю дату і прийнято вважати днем народження нинішнього "Кривбасу".*** Перший млинець виявився глевким: на два м'ячі російських футболістів "гірники" відповіли тільки одним.

Дев'ять сезонів криворізька команда провела в першостях СРСР серед команд класу "Б". Треба зауважити, що 40—50 років тому футбол був у нас не тільки улюбленим, а й фактично єдиним масовим видовищем. І стадіони заповнювалися не тільки в визнаних футбольних центрах. Великою популярністю користувалися і змагання команд класу "Б". Уболівальники із задоволенням відвідували матчі колективів цього ешелону. Не були винятком і криворізькі любителі футболу, що вболівали за свою команду на затишному стадіоні "Гірник", хоча особливих успіхів в цей період колектив і не добивався. Кілька разів криворізька команда змінювала назву. 1960—61 рр. — "Авангард", 1962—65 рр. — "Гірник", а з 1966 року — "Кривбас". Саме з 1966 року футбольний колектив почав захищати спортивну честь Криворізького металургійного заводу ім. В.І.Леніна (спортклуб "Богатир"). Найбільше ігор за команду в класі "Б" провели Борис Басурін — 141 матч та Олексій Васін — 139. Кращий бомбардир — Анатолій Безбожний — 27 м'ячів.

З нетерпінням очікували криворізькі вболівальники футбольний сезон 1968 року. У зв'язку з реорганізацією футбольного господарства "Кривбас" набув право представляти своє місто в другій групі класу "А". Три сезони "металурги" провели в цьому дивізіоні, проте теж без особливих досягнень. Але прихильники команди все ж із задоволенням ходили на матчі, щоб поспостерігати за грою відомих футболістів, зокрема Валентина Трояновського та Юхима Сприкута, які навіть у 30-річному віці демонстрували філігранну техніку й тонке розуміння гри. Пам'ятною подією стало відкриття футбольного сезону 1970 року. Цього дня (11 квітня) "Кривбас" і його прихильники отримали чудовий подарунок — став до ладу красень-стадіон "Металург", розрахований на 40 тисяч глядачів.

Перед першим матчем криворізької команди майстрів у чемпіонатах СРСР — 18 квітня 1959 року (зліва направо): О. Крамар-к, В. Хохлов, В. Орєховський, І. Панасенко, Е. Случаєвський, Е. Яшник, В. Поліканов, А. Гаркуша, Б. Герасимов, Б. Басурін, Л. Філатов. (Фото з архіву А. Гаркуші).

ЧЕМПІОНИ ДРУГОЇ ЛІГИ

1971 року відбулася чергова футбольна реформа: було скасовано клас "Б", а натомість створено три ліги — вищу, першу й другу. "Кривбас" отримав місце в другій лізі. Саме з того сезону бере початок період найбільших успіхів криворізької команди в чемпіонатах СРСР. За роки, проведені в другій лізі, "Кривбас" із звичайного середнячка перетворився на справжнього лідера, найтитулованішу українську команду в другій лізі. Футболісти Кривого Рогу чотири рази (1971, 1975, 1976 і 1981 рр.) вигравали звання чемпіона УРСР, одного разу, 1974 року, ставали бронзовими призерами, п'ять разів боролися за вихід до першої ліги й двічі (1971 і 1976 рр.) команді вдавалося завоювати омріяну путівку. Двічі (1976 і 1981 рр.) "Кривбас" володів "Рубіновим Кубком" як найрезультативніша команда другої ліги. За час виступів у цьому ешелоні в складі "Кривбасу" зіграли багато талановитих майстрів: Анатолій Биткін, Володимир Морозов, Віталій Дмитренко, Олександр Усатий, Олег Чумак, Володимир Захаров, Віктор Насташевський, Василь Лябик, Микола Кудрицький, Анатолій Дорошенко, Сергій Мотуз і багато інших.

Двічі — 1972 і 1977 років — "Кривбас" виступав у першій лізі. І нехай ці виступи були не тріумфальними, але в любителів футболу міста залишилися про той час приємні спогади. На стадіоні "Металург" збиралося не менше 20 тисяч глядачів. У Кривий Ріг приїжджали мінське "Динамо", московський "Спартак", кутаїське "Торпедо", "Памір" з Душанбе, ташкентський "Пахтакор" й інші відомі колективи.

1991 року відбувся 54-й, останній за ліком, чемпіонат СРСР. У 29-ти з них брав участь і "Кривбас", провівши за цей час 1392 зустрічі. Суперниками криворіжців були 112 команд з 13 республік. З "Кривбасом" працювали відомі фахівці: М.К.Заворотній, А.Ф.Зубрицький, М.Ф.Фоміних, Л.С.Гулевський, В.Я.Тугарін, М.І.Фоменко та інші.

Віталій Дмитренко — найкращий бомбардир «Кривбасу» за всю історію.

КРИВБАС (КРИВИЙ РІГ)

ВІЗИТІВКА

Команду засновано ***1959 року.*** В чемпіонатах СРСР виступала під назвами: ***"Команда Кривого Рогу" (1959), "Авангард" (1960 — 1961), "Гірник" (1962 — 1965), "Кривбас" — з 1966 року.*** Матчі проводила ***на стадіонах "Гірник" (1959 — 1969) та "Металург" (з 1970).*** Представляла ***СК "Гірник" (рудоуправління імені Дзержинського), СК "Богатир" (Криворізький металургійний завод імені Леніна). Футбольний клуб — з 1989.*** В першостях СРСР команда грала: ***в класі "Б" (1959 — 1967), 2-й групі класу "А" (1968 — 1970), другій лізі (1971,1973 — 1976, 1978 — 1991), першій лізі (1972, 1977).***

Ліга (дивізіон)	Т	Роки виступів	І	В	Н	П	М
Перша ліга	8	1959–62,1968–69,1972,1977	301	81	79	141	338–456
Друга ліга	23	1963–67,1970–71,1973–76, 1978–89	1005	429	295	281	1270–969
Третя ліга	2	1990–91	86	29	19	38	115–117
Всього	**33**	**1959–91**	**1392**	**539**	**393**	**460**	**1723–1542**

"Кривбас" — переможець зональних турнірів ***команд другої ліги (чемпіон УРСР) 1971, 1975, 1976, 1981.*** Перемога з найбільшим рахунком — ***7:0 ("Кристал" Херсон — 1981).*** Поразка з найбільшим рахунком — ***1:6 ("Кристал" Херсон — 1991).*** Найбільше матчів за "Кривбас" в чемпіонатах СРСР ***провів Віталій Дмитренко — 397.*** Найкращий бомбардир — ***Віталій Дмитренко — 123 м'ячі.*** Рекордсмен за сезон — ***Віктор Насташевський — 25 м'ячів (1986).*** В розиграшах Кубка СРСР ***найвище досягнення — вихід до 1/16 фіналу (1989).***

В чемпіонатах України — з 1992 року: перша ліга (1992), вища ліга — з сезону 1992/93.

Ліга	Т	Сезони	І	В	Н	П	М
Перша ліга	1	1992(в)	26	15	10	1	46–23
Вища ліга	16	1992/93 – 2007/08	484	159	137	188	496–579
Всього	**17**	**1992 – 2007/08**	**510**	**174**	**147**	**189**	**542–602**

Кольори клубу — ***біло-червоно-чорні.*** Матчі проводить ***на стадіоні "Металург" (29782 місця).*** Адреса клубу: ***50006, м. Кривий Ріг, пр. Металургів,5. 3-й призер чемпіонатів України 1998/99 та 1999/2000.*** Перемога з найбільшим рахунком ***— 5:1 ("Волинь" Луцьк — 06.04.1996, "Нива" Тернопіль — 14.05.2000).*** Поразка з найбільшим рахунком — ***0:7 ("Динамо" Київ — 22.09.01).*** Фіналіст Кубка України ***2000.*** В єврокубках ***— 6 матчів: +2=0-4, м'ячі 7-12.*** За національну збірну України грали ***5 футболістів "Кривбасу": Сергій Мизін, Геннадій Мороз, Володимир Мусолитин, Олександр Паляниця, Максим Старцев.***

****Усі дані — за станом на 1 липня 2008 року.***

НОВІТНЯ ІСТОРІЯ — БРОНЗОВИЙ ВІК "КРИВБАСУ"

Навесні 1992 року "Кривбас" стартував у першому національному чемпіонаті — в першій лізі. Лише сезон знадобився криворіжцям, аби завоювати путівку до вищої ліги й ось уже сімнадцятий рік "Кривбас" — серед еліти вітчизняного футболу. Перші три сезони у вищій лізі кривбасівці, не маючи в своєму складі якихось особливих "зірок" (за винятком, хіба що, Ігоря Ніченка), були міцними середняками національного чемпіонату. Двічі поспіль (3-й і 4-й чемпіонати) криворізька команда посідала шості місця. Потім "Кривбас" здав позиції, балансуючи на межі вищої та першої ліг. На початку сьомого чемпіонату повністю змінилося керівництво й тренерський склад "Кривбасу". Оновився склад виконавців. Команда отримала фінансову підтримку міста, найбільших підприємств Кривого Рогу. Було переорієнтовано політику клубу. Досить швидко це принесло бажаний ефект. Двічі поспіль (в сезонах 1998/1999 та 1999/2000 рр.) під керівництвом Олега Тарана "Кривбас" стає володарем бронзових комплектів нагород, а 2000 року — ще й фіналістом Кубка України. Успішні виступи криворіжців дозволили команді спробувати себе й на європейській арені — в розиграшах Кубка УЄФА. На міжнародній арені справи складалися не так вдало, але ж і суперники були серйозні — володар Кубка УЄФА італійська "Парма" та майбуній чемпіон Франції "Нант".

Останні вісім сезонів "Кривбас" не тішить своїх уболівальників, з року в рік команда посідає місця за межею першої десятки (за одним винятком). Клуб з Кривого Рогу переслідує фінансове неблагополуччя. Та найпалкіші симпатики "Кривбасу" вірять, що й ця чорна смуга залишиться позаду і буде свято й на криворізькій вулиці. А, власне, свято маємо. 50 років — полудень віку, чим не привід належним чином відзначити яскравий ювілей команди.

Підготував Василь ГНАТЮК.

Перед початком матчу 1/64 фіналу Кубка УЄФА «Нант» — «Кривбас».

«ДЕСНА» — «ОБОЛОНЬ»

Алло, Чернігів!

ОСТАННЄ СЛОВО — ЗА ГРАВЦЯМИ

Попри невтішну для деснянців статистику зустрічей із киянами, чернігівці нею особливо не переймаються. Та й навіть матч попереднього туру, коли підопічні Михайла Дунця поступилися в гостях "Закарпаттю", прагнуть не згадувати. Аби, зазначає наставник чернігівців, скинути негатив і краще зосередитися на поєдинку з "Оболонню".

Що ж, складність квітневих іспитів "Десни" очевидна. Спочатку був "Нафтовик-Укрнафта", в якого чернігівці взяли реванш за поразку в першому колі. Потім — "Закарпаття", якому знову поступилися. І ось тепер — "Оболонь". А столичні "пивовари" — не тільки одні з претендентів на підвищення в класі. Вони — лідери. І, безперечно, насамперед прагнутимуть "розписатися" в чернігівських воротах. Тим часом, в оборонних редутах "Десни", як на зло, одна проблема чіпляється за іншу. Ще тільки набирає форму "опорник" Павло Щедраков, котрий переніс хай і нескладну, але все-таки операцію. Через одержану на зборах травму перші матчі пропускає центральний оборонець Заур Мамутов. А тут ще й подвійна дискваліфікація. Йдеться про гравців оборонного плану Володимира Чуланова та Дмитра Євстафієва, для яких жовті картки в Мукачевому виявилися "зайвими". Через цей перебір вони не матимуть права вийти на матч з "Оболонню". А спробуй-но перед поєдинком із таким суперником при обмеженому кадровому потенціалі надійно залатати стільки дірок! І все ж, і все ж... Останнє слово — за гравцями на полі.

Віктор МУХА.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД

	І	В	Н	П	М	О
1. Оболонь	20	13	5	2	48-23	44
2. Закарпаття	20	13	3	4	36-18	42
3. ПФК Севастополь	21	12	2	7	34-29	38
4. Ігросервіс	21	10	5	6	32-30	35
5. Десна	21	9	5	7	16-19	32
6. Волинь	21	9	4	8	29-28	31
7. ПФК Олександрія	21	8	7	6	30-24	31
8. Сталь	21	8	5	8	25-26	29
9. Кримтеплиця	20	7	5	8	23-27	26
10. Фенікс-Іллічівець	21	6	8	7	27-28	26
11. Дністер	20	6	7	7	22-28	25
12. Динамо-2	20	5	10	5	27-29	25
13. Нафтовик-Укрнафта	20	7	5	8	28-28	23
14. Княжа	21	5	5	11	22-23	20
15. Прикарпаття	20	5	5	10	21-31	20
16. Геліос	21	5	3	13	20-32	18
17. Енергетик	21	2	6	13	16-33	12

Алло, Київ!

Олег МАЗУРЕНКО: З ЧЕРНІГОВОМ ПОВ'ЯЗАНІ НЕПРИЄМНІ СПОГАДИ

Півоборонець Олег Мазуренко виступав раніше за "Оболонь". Писав її історію, адже грав у той час, коли столичний клуб перебував у вищій лізі і посів найвище шосте місце в своїй біографії. Потім був від'їзд до Маріуполя, виступ за місцевий "Іллічівець". Зараз, через чотири роки, Олег знову повернувся до "Оболоні". Команда, звичайно, змінилася за цей період — нові гравці, нові тренери. Однак найкращі часи в ній так просто не стираються з пам'яті, і дух "свого", рідного колективу так просто не зникає. Тож, Олег Мазуренко, напевно, повернувся в табір "пивоварів", як в рідну команду. Перед матчем з "Десною" гравець відповів на кілька запитань.

— У попередньому турі "Оболонь" не могла здолати на своєму полі "Закарпаття", хоча й вважалася в цьому поєдинку фаворитом. Як думаєш, що не склалося у команди?

— Мені ще як новому гравцю негоже було б давати якісь оцінки виступу команди... Можу лише сказати, що гра була рівною. Щось не вийшло. Може, стан поля вплинув на якість гри. Головне, що не програли. Було більше боротьби, ніж самої гри.

— Ти в цьому матчі вийшов на заміну. Тому що перебуваєш ще не в оптимальній формі чи це був задум тренерів — підсилити таким чином атаку?

— Напевно, перше визначення буде правильним. Сподіваюся якнайшвидше набрати оптимальних кондицій. Зараз усе залежить виняткового від мене: як я буду старатися, працювати на тренуваннях. Сталося так, що я пропустив узимку всі тренувальні збори з "Оболонню". І перші матчі — і проти "Нафтовика-Укрнафти", і проти "Закарпаття" — далися мені важкувато. А з приводу того, чи була це задумка тренерів випустити мене на заміну для підсилення атаки, треба спитати в них. Головне, щоб я виправдовував їхню довіру і не марнував ті шанси, які мені надають тренери.

— До "Оболоні" ти приєднався аж у березні, отже, як вільний агент?

— Саме так.

— Як тебе прийняли в команді?

— Я вважаю, що я не чужий для "Оболоні" і свого часу щось та й зробив для клубу. З деякими гравцями я грав, з керівництвом клубу знайомий. Адаптація в "Оболоні" для мене не може бути важкою.

— Спільну мову з наставником Юрієм Максимовим знайшов?

— Головна спільна мова з тренером — це грати й виконувати його настанови і виправдовувати його довіру.

— Ти пропустив усі збори під час зимового антракту. Чому це сталося?

— Мене підвело здоров'я. Я поїхав до Одеси на перший навчально-тренувальний збір "Чорноморця", і треба ж було так статися, що на першому ж тренуванні травмувався. Близько місяця лікувався, потім відновлювався. Хочу сказати великі спасибі "Оболоні", що вона надала мені шанс пограти у великому футболі.

— Як охарактеризуєш свій період у маріупольському "Іллічівці"?

— Я грав чотири роки в хорошій команді. Це був чудовий період. Є що згадати.

— А чому не продовжилася співпраця з азовцями?

— У команду прийшов Семен Альтман, який мені довіряв. І хоча на той час наша команда понизилася в класі і були пропозиції з клубів вищої ліги, Семен Йосипович попросив залишитися в команді й допомогти повернутися їй у елітний дивізіон. Перші півроку було все добре. А потім команду очолив Олександр Іщенко. Ось з ним чомусь не склалося. А після операції на меніску я взагалі не потрапляв до основного складу.

У мене з'явилася хороша пропозиція від клубу прем'єр-ліги (не буду називати його). Сказали, що на мене розраховують, я домовився з керівництвом маріупольців і розірвав контракт за спільною згодою. Виходить, з Маріуполем спалив усі мости, а коли приїхав у цей клуб, раптом виявилося, що я їм не потрібен. Некрасиво якось вийшло. Потім ще був варіант з Казахстаном, однак я дуже хотів грати саме в Україні.

— Варіант з "Оболонню", мабуть, добрий ще й тим, що ти киянин?

— Це чудовий варіант продовження кар'єри в усіх аспектах. Зараз в "Оболоні" зібралася перспективна молодь, яка, на мій погляд, переросла першу лігу. Про це говорить і наш наставник Юрій Максимов — що ми повинні вже виходити на новий рівень. І мені, зокрема, теж хочеться вийти з "Оболонню" до прем'єр-ліги.

— Попереду матч з "Десною". Під час зимового антракту команда набула повністю нового обличчя. Щось про майбутнього суперника вам відомо?

— Знаємо, що в чернігівському клубі змінилося керівництво. Був дуже амбіційний президент Олексій Савченко. Що зараз представляє собою нова команда — не знаємо. Команду ще не бачили ні вживу, ні в записі.

— У першому турі ваш суперник обіграв "Нафтовик-Укрнафту"...

— Ми грали з охтирцями, і треба сказати, що це дуже серйозна команда. Якщо чернігівці їх обіграли, значить вони заслуговують на слова похвали.

— Тобі раніше доводилося грати на стадіоні імені Юрія Гагаріна?

— У першому колі я навіть був в команді півтора місяця в Олександра Рябоконя. Потім не склалося, і я залишив команду. А проти "Десни" мені довелося грати в складі "Іллічівця". Ми тоді йшли на прем'єр-лігу і здобули перемогу 2:1. Саме в тому матчі в мене і сталася травма меніска, яка, можна сказати, "відкоригувала" мені кар'єру. І хоча в тому переможному матчі я віддав голеву передачу, спогади залишилися не найкращі.

— У цьому поєдинку ти готовий вийти на поле з перших хвилин?

— Це питання до тренера.

— А якщо скаже?

— Я готовий допомогти команді за першим же його покликом.

Олексій КОМАРОВСЬКИЙ.

ПОГРЕБНЯК ЗАЛИШИВ "ГЕЛІОС"

Футбольний клуб "Геліос" припинив співпрацю з тепер уже колишнім головним тренером команди Юрієм Погребняком, — інформує прес-служба харківського колективу.

Після недільного домашнього матчу проти "Кримтеплиці", який завершився мінімальною поразкою харківської команди (0:1), Погребняка підвело здоров'я. Вранці наступного після матчу дня він відчув сильне нездужання, а надвечір потрапив до однієї з харківських клінік. З огляду на те, що за станом здоров'я Юрій Погребняк тепер не може продовжувати повноцінне виконання своїх обов'язків, він залишає тренерський місток колективу. Разом із ним від виконання своїх обов'язків звільнені його помічники — Володимир Кузовльов та Олександр Скидан.

До нинішньої зустрічі в Овідіополі з місцевим "Дністром" у рамках 23-го туру першості України-2008/2009 "Геліос" як в.о. головного тренера готуватиме Володимир Шеховцов. До цього моменту він виконував у першій команді клубу функції тренера воротарів.

Статистика знає все

ЧИ ПЕРЕРВУТЬ ЧЕРНІГІВЦІ П'ЯТИМАТЧЕВИЙ НЕФАРТ?..

Вперше в очних поєдинках суперники зустрілися в рік дебюту "Оболоні" на професійному рівні серед команд другої ліги. 14 вересня 1995 року на стадіоні "Більшовик" столичні футболісти перемогли свого досвідченішого суперника з рахунком 1:0. Рівно через півроку в Чернігові футболісти "Десни" взяли реванш із таким же рахунком. Всього ж у другій лізі команди провели чотири поєдинки. Тут незначна перевага деснянців. Вони виграли два поєдинки, при одній поразці, з різницею забитих і пропущених м'ячів 2–1. Та після цього шляхи суперників надовго розійшлися. За підсумками шостого чемпіонату України "Десна" на два сезони потрапила до першої ліги, а потім надовго "застрягла" в другій. "Пивовари" ж, завоювавши у восьмому чемпіонаті право виступати в першій лізі, тільки на один сезон опускалися до другої, та з чернігівцями грали в різних групах. Тому наступна зустріч суперників відбулася в 16-й першості серед колективів першої ліги. У цьому дивізіоні українського футболу команди зіграли (з урахуванням матчу першого кола) п'ять матчів. Ще жодного очка не вдалося здобути чернігівським футболістам в очних поєдинках. П'ять перемог із різницею м'ячів 12 — 3 — вражаючий результат "пивоварів".

У цих матчах діями деснянців керували чотири головні тренери. Найбільше (по три матчі) команда провела під орудою Андрія Процька (дві перемоги та одна поразка — в другій лізі) та Сергія Кучеренка, якого в минулому чемпіонаті одразу ж після матчу з "Оболонню" змінив Олександр Рябоконь. Та й він, після усім відомих подій за участю президента "Десни" Олексія Савченка, вже не працює в колективі. У "пивоварів" в очних поєдинках команду на поле виведе п'ятий наставник — Юрій Максимов. Але, на відміну від керманича чернігівців Михайла Дунця, він і в першому колі займав цю посаду. А по три матчі на тренерському містку провели Павло Неверов та фактичний творець вищолігової „Оболоні" Петро Слободян. Та в минулій першості, саме напередодні матчу з "Десною", було прийнято його офіційну відставку: після гостьової поразки від МФК "Миколаїв" Слободян написав заяву про звільнення з посади головного тренера команди.

Чернігівські тренери задіяли в очних поєдинках 72-х гравців. Найбільше матчів (по п'ять) провели футболісти, які продовжують виступи за "Десну", — Володимир Чуланов і Павло Щедраков. Ігор Бобович також зіграв п'ять матчів, із них чотири — в другій лізі. У "пивоварів" на поле виходили стільки ж гравців. П'ять матчів (з-поміж них чотири в другій лізі) провів В'ячеслав Нивинський, що також значиться в заявці "Оболоні" на нинішній сезон.

У складах обох команд в очних поєдинках зіграв по одному матчу за кожний колектив Сергій Рожок (у минулій першості — за "Десну", у матчі першого кола — за киян). До речі, він продовжує виступи за "пивоварів".

Найкращі бомбардири очних поєдинків забили по два м'ячі (тільки гравці "Оболоні") — Андрій Кандауров, Павло Онисько (один із пенальті), Ігор Малиш (обидва з пенальті) та Артем Мірошниченко (в матчі першого кола він відзначився дублем). У деснянців — п'ять забитих м'ячів на рахунку п'яти гравців.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

Афіша

ДЕСНА — ОБОЛОНЬ
17 квітня — п'ятниця.
18.00

Суддя: Г. Махно (Кіровоград)

Дискваліфіковані: Чуланов, Євстафієв (обидва — Десна"), Чангелія ("Оболонь")

Прогноз "УФ" — 1:2

ДИНАМО-2 — ЗАКАРПАТТЯ
17 квітня — п'ятниця.
13.00

Суддя: Д. Жуков (Донецьк)

Дискваліфікований: Браїла ("Закарпаття")

Прогноз "УФ" — 0:2

ІГРОСЕРВІС — НАФТОВИК-УКРНАФТА
17 квітня — п'ятниця.
16.00

Суддя: В. Бондар (Харків)

Дискваліфікований: Якименко (Ігросервіс")

Прогноз "УФ" — 1:1

СТАЛЬ — КНЯЖА — +:-

ПФК ОЛЕКСАНДРІЯ — ПРИКАРПАТТЯ
17 квітня — п'ятниця.
17.00

Суддя: О. Іванов (Донецьк)

Дискваліфіковані: —

Прогноз "УФ" — 1:0

ВОЛИНЬ — ФЕНІКС-ІЛЛІЧІВЕЦЬ
17 квітня — п'ятниця.
18.30

Суддя: С. Бойко (Київська область)

Дискваліфіковані: Кудинов ("Волинь"), Єрмоленко ("Фенікс-Іллічівець")

Прогноз "УФ" — 3:2

КРИМТЕПЛИЦЯ — ПФК СЕВАСТОПОЛЬ
17 квітня — п'ятниця.
18.00

Суддя: В. Топіха (Київ)

Дискваліфікований: Патула (ПФК "Севастополь")

Прогноз "УФ" — 2:1

ДНІСТЕР — ГЕЛІОС
17 квітня — п'ятниця.
16.00

Суддя: С. Березка (Київ)

Дискваліфіковані:

Прогноз "УФ" — 1:1

ПОГЛЯД ЗА ОКЕАН

ДМИТРО КОВАЛЕНКО ТАК І НЕ ОТРИМАВ ШАНСУ ПОВТОРИТИ СВОЇ ЗАОКЕАНСЬКІ ДОСЯГНЕННЯ НА БЛАГО БАТЬКІВЩИНИ

Їх було семеро, 14-річних юних українців, яких запросили до США на початку 90-х із країни з великими футбольними традиціями у країну із сумнівними перспективами соккеру, але із статусом наддержави. Четверо з них потрапили у збірну Рочестера – Юрій Лавриненко, Олексій Король, Петро Слободян-молодший та Дмитро Коваленко. І лише останній з них став у США визнаним майстром соккеру, рівень якого оцінили навіть за океаном.

ГОЛОДНА РОМАНТИКА

Країна Рад, країна порожніх вітрин магазинів, наприкінці 90-х, можливо, втратила колишню могутність, але не опускала знамена футбольної держави. Навіть юнаки з цієї дивовижної країни могли повчити футболу закордонних майстрів шкіряного м'яча. Навіть відкинувши браваду a la propaganda, не заперечиш очевидного факту: радянські таланти були вельми затребувані в світовому футболі, й після падіння "залізної завіси" попит на наших хлопців бив усі рекорди. Всі запрошували всіх: елітні європейські клуби брали збірників, грошовиті (порівняно з нами) команди сусідніх ексcоцреспублік були раді й віковим гравцям із дублюючих команд, а перспективних юніорів чекали й манили буквально звідусіль.

Тож до виступів юнаків того ж київського "Динамо" на закордонних турнірах завжди була прикута особлива увага. "У травні 1991 року в складі дитячої команди київського "Динамо" я приїздив до Німеччини на якийсь турнір, — пригадує Діма Коваленко. — Ми виграли змагання, а мене організатори визнали найкращим півоборонцем. В одній із місцевих газет навіть вийшло фото, де ми з нашим воротарем Всеволодом Романенком тримаємо червоний прапор з написом "USSR", а поряд з нами стоїть тренер динамівської команди Віктор Кондратов".

Після виступів на подібних турнірах Коваленко та інші динамівські юнаки стали добре відомими селекціонерам різних команд. Але 1992 року, як уже говорилося, їх сімох запросили до США. Спершу вони навчалися і грали в Рочестері, а 1996 року Діму обрали восьмим з 50-ти найперспективніших футболістів США 1977 р.н. на драфті до команди університету Індіани.

Там упродовж 1996 — 1998 років Коваленко назабивав 45 голів у 57 матчах. Після шостого місця 1996 року була "бронза" 1997-го. А 1998 року його університет виграв національний студентський чемпіонат 1998 року, і, за підсумками сезону, українця включили до символічної "першої команди NCAA". Такому таланту — прямий шлях у MLS. Так і сталося.

ЧИКАЗЬКИЙ ВОГОНЬ І НІМЕЦЬКА ЗИМА

На найкращого гравця студентської ліги був чималий попит, і за драфтовими правилами США права на нього випадали команді "Даллас Бьорн". Однак амбітний Коваленко хотів виступати за сильніших "Чикаго Файр", і ліга пішла йому назустріч, навзамін віддавши далласцям право вибору на наступному драфті.

Упродовж свого "rookie year" — дебютного сезону в MLS, Діма провів на полі лише 291 хвилину в 11 матчах (в середньому — не більше 26 хвилин за поєдинок, і лише одного разу він з'явився у "старті"), але встиг відзначитися трьома голами. Додав слави 22-річному гравцеві й сумнозвісний випадок із оборонцем тих же "Бьорнс" Брендоном Поллардом, який, після жорсткого зіткнення із українцем, змушений був завершити кар'єру. За підсумками сезону 1999 року чикагці фінішували третіми, і про їхні перспективи на чемпіонство говорили вже на повний голос.

ОСОБОВА СПРАВА

Дмитро "Діма" Коваленко
Дата і місце народження
28 серпня 1977 р., Київ (УРСР, тепер — Україна)
Ігрове амплуа
Півоборонець
Зріст/вага
173 см/73 кг
Громадянство
Українське

Команда	Роки	Матчі (голи)
Університет Індіани США	1996–1998	57 (45)
"Чикаго Файр" США	1999–2002	108 (26)
"Санкт-Паулі" Німеччина	2002, рр.	5 (0)
"Ді-Сі Юнайтед" Вашингтон США	2003–2005	82 (12)
"Металург" Запоріжжя Україна	2006	2 (0)
"Ред Булл" Нью-Йорк США	2006-2008	35 (2)
"Ріел Солт-Лейк" США	з 2008	22 (1)

А коли до "вогняної" команди приєднався Христо Стоічков, види на сезон 2000 року і взагалі стали райдужними. Для Коваленка рік позначився не лише командним, а й особистим підйомом. Завдяки 10 голам та 5 асистам у 31 матчі, про нього говорили вже не лише як про жорсткого руйнівника, а і як про універсального лідера середини поля. Чикаго виграло чемпіонат та Відкритий кубок США — U.S. Open Cup, а Дмитро взяв участь у Матчі всіх зірок і навіть забив гол.

Поступово із позиції форварда він все більше переміщувався в центр поля, що не завадило йому наступного сезону забити 8 голів та зробити 7 результативних передач у 25 матчах. Чикаго зберегло чемпіонський титул, і ставало очевидним, що сам Коваленко все більше переростає рівень MLS.

З початком 2002 року Дмитра взяв у оренду клуб бундесліги — гамбурзький "Санкт-Паулі". Однак шансом закріпитися в європейському чемпіонаті скористатися не вдалося. 26 січня 24-річний хавбек відіграв матч проти "Вольфсбурга" — клубу ще одного українця Дієго Климовича. Ту зустріч його нова команда виграла, далі була перемога над самим "Байєрном"... Однак далі почалися проблеми: Дмитрові не пробачили поїздки у США, після розгрому в Гельзенкірхені він мав погану пресу, а потім стався конфлікт із старожилом "Санкт-Паулі" Томасом Мегле. Наставник команди Діттмар Демет вирішив не продовжувати оренду правого півоборонця, і він повернувся в розташування свого американського клубу.

У "Чикаго Файр" під керівництвом одного з найцікавіших американських тренерів Боба Бредлі зібралася ціла українська колонія — окрім Дмитра, були ще й Олексій Король, з яким свого часу Коваленко переїздив до США, та Сергій Данів. Звісно, всі були раді поверненню "нового німця".

Однак клуб уже був не той — за підсумками сезону 2002 року "вогняні" фінішували третіми, і наприкінці року, через ліміт на клубний бюджет зарплат, Коваленка продали до "Ді-Сі Юнайтед", взявши звідти натомість янгстера Джастіна Маппа. За показником результативності, це був найгірший для Діми сезон — якщо раніше він двічі поспіль був другим бомбардиром команди, то в останньому сезоні відзначився лише одним голом, щоправда, віддавши рекордні 8 результативних передач.

СТОЛИЧНІ РЕАЛІЇ

Прем'єрний сезон у чорно-білих строях вашингтонського тіму Коваленко провів на звичному високому рівні. Він забив 6 голів (це найкращий командний показник в сезоні — стільки ж в активі Марко Еччевері), і, як пишуть американці, в якості фірмового дежа вю зламав ногу півзахиснику того ж "Далласа" Ронні О'Браєну, який через це, щоправда, не завершив кар'єру, а "лише" пропустив більшість регулярного чемпіонату.

2004 року і Діма, і команда зробили крок вперед — після четвертого місця було друге, а ще — перемога у плей-офф (у фіналі українця вилучили за гру рукою, однак його команда виграла матч). Особистий доробок Коваленка — 2 голи та рекордні 10 асистів (2-й показник у MLS того сезону) у 25 зустрічах та участь у Матчі всіх зірок. Однак 2005 року його співпраця із вашингтонцями скінчилася — через травму він пропустив початок сезону, забивши в решті матчів 4 м'ячі та здійснивши 4 результативні передачі. У січні 2006 року, не досягнувши з "Ді-Сі Юнайтед" порозуміння в фінансових питаннях, Коваленко здійснив другу спробу повернення в Європу.

КАР'ЄРА В ЕЛІТІ: РІК ЗА РОКОМ

Сезон	*Клуб*	*Чемп.*	*П.-О.*
1999	"Чикаго Файр" США	11 (3)	2 (1)
2000	"Чикаго Файр" США	31 (10)	7 (3)
2001	"Чикаго Файр" США	25 (8)	6 (1)
2001-02	"Санкт-Паулі" Німеччина	5 (0)	
2002	"Чикаго Файр" США	23 (1)	3 (0)
2003	"Ді-Сі Юнайтед" США	26 (6)	—
2004	"Ді-Сі Юнайтед" США	25 (2)	3 (0)
2005	"Ді-Сі Юнайтед" США	26 (4)	2 (0)
2005-06	"Металург" Запоріжжя Україна	2 (0)	—
2006	"Ред Булл" Нью-Йорк США	12 (0)	2 (0)
2007	"Ред Булл" Нью-Йорк США	19 (2)	
2008	"Ріел Солт-Лейк" США	22 (1)	
2009	"Лос-Анджелес Гелексі" США		

** — станом на березень 2009 р.*

НЕГОСТИННА БАТЬКІВЩИНА

Після виходу України до фінальної частини чемпіонату світу знову поповзли розмови про міжнародну кар'єру Коваленка. В Америці одного з найкращих напівоборонців MLS неодноразово "сватали" до збірної США, однак Коваленко лишався українцем, не змінюючи громадянства і розраховуючи на визнання на батьківщині.

2006 року, коли, здавалося, в Америці йому вже не було чого доводити, Дмитро зважився на найважче — спробувати у зовсім незнайомому чемпіонаті України довести свій справжній клас. Запорізький "Металург", певно, обрано було невипадково — на той час команда під керівництвом В'ячеслава Грозного вже мала статус півфіналіста Кубка України, що в наших реаліях є передостаннім кроком до єврокубків, та й вдома, здавалося, легше було б потрапити на очі Блохіну. Але, але, але...

У турнірі дублерів Діма провів 7 матчів, забивши два голи (дублерам "Шахтаря", обіграним з ураганними 10:1, та молодіжному складу "Металіста"). В основному ж складі Коваленко з'явився лише двічі — в останніх матчах сезону — проти "Ворскли" та "Чорноморця". Він не брав участі в розиграші Кубка України, де його нова команда лише в фіналі поступилася з мінімальним рахунком динамівцям, і в підсумку втратив шанс зіграти на німецькому Мундіалі.

АМЕРИКАНСЬКИЙ АВТОРИТЕТ

Невдалі виступи на історичній батьківщині змусили Коваленка повернутися в MLS. У серпні 2006 року "Ред Булл" (Нью-Йорк) викупив права на футболіста у "Ді-Сі Юнайтед", і вже 12 серпня він дебютував у новій команді в виставковому матчі проти самої "Барселони". Через чотири дні Діма вже грав у дебютному для себе матчі в сезоні проти колишніх партнерів із "Ді-Сі Юнайтед". До кінця сезону Коваленко зіграв 12 матчів та віддав одну результативну передачу.

Наступного, 2007, Коваленко, якого американці називають не інакше, як "fiery Ukranian", став лідером, який допоміг ньюйоркцям вийти із Східної Конференції в плей-офф. Для тренера Брюса Арени українець став справжньою знахідкою — коли треба, грав не лише із травмами, а й на чужих позиціях. Так, у переможній зустрічі проти "Коламбуса" Діма грав у захисній масці через зламаний ніс, а після травми правого оборонця перейшов із середини поля в захист. Треба — значить, треба. Однак через травму він пропустив велику частину сезону. Його доробок цього року — два голи та одна передача в 19-ти матчах. В лютому 2008 року Коваленка продали в "Ріел Солт Лейк". І в новій команді Діма був ефективним гравцем — у 19 зустрічах із 22 зіграних він виходив на поле з перших хвилин, забив один м'яч і віддав дві результативні передачі.

Американські статистики підрахували, що впродовж своєї кар'єри в MLS Дмитро Коваленко відіграв 220 матчів (197 — зі старту), забив 37 голів та зробив 38 асистів (112 очок). Такі досягнення, звісно, змушують ставитися до біографії футболіста Коваленка з неабиякою повагою. Він і зараз, перетнувши 30-річний рубіж, лишається бажаним у MLS. Однак є в його кар'єрі щось недовершене — він так і не заграв у Європі, попри інтерес із Голландії та Німеччини. Він так і не одягнув футболку національної збірної — ні України, далекого краю, який так і не припинив називати батьківщиною, ні США, де тепер його дім.

ЗАМІСТЬ БЕКХЕМА

Але недарма ми назвали його "американським авторитетом": команда із Юти вилетіла в півфіналі плей-офф, не кваліфікувалася на Відкритий кубок та міжнародні турніри. Але Коваленко провів загалом рівний сезон, і в підсумку перейшов у "ростер" найзірковішого клубу США, гідного, хоч і менш титулованого наступника нью-йоркського "Космоса" — в "Лос-Анджелес Гелексі". 20 січня цього року Діма перейшов до складу "галактичних" із "Реала" в заміну на право вибору в Супердрафті 2011 року та грошову доплату.

У зоряній команді Діма відразу отримав 8-й номер і чималі сподівання на його хорошу гру — попри суперсклад, минулого сезону "галактичні" були лише шостими в західній конференції, не кваліфікувавшись ні в плей-офф, ні, звісно, у Відкритий кубок, Лігу чемпіонів КОНКАКАФ та Суперлігу. Попри те, що головні зірки лосанджелесців — Бекхем та Донован — поповнили лави європейських грандів, "Гелексі" лишаються грізним суперником. А з приходом Брюса Арени, відомого своєю успішною роботою зі збірною США, очевидно, буде більше порядку, ніж у часи адепта "сексуального футболу" Руда Гулліта. Віриться, що Діма разом із тими ж Кировським, Кляйном чи Льюїсом таки піднімуть авторитет американського ФК "Голлівуд"...

Артур ВАЛЕРКО.

АЛЖИРСЬКА ПЕРЛИНА ФРАНЦУЗЬКОГО ФУТБОЛУ, або "ЩАСТЯ БУЛО ПОРУЧ, А МИ ШУКАЛИ ЙОГО РОКАМИ"

"Нам бракувало висококласного нападника, і ми витрачали роки на його пошук, не помічаючи, що він поруч. Це Бензема". Рядки із неписаної футбольної біблії, сказані Бернаром Лякомом ще в позаминулому сезоні, є яскравим прикладом того, де знайти класного, молодого й перспективного гравця, не витрачаючи мільйони "зелених". Чи не є, власне, сам Бензема ознакою по-справжньому класного клубу, не говорячи про інші козирі "Ліона"? Як на мене, то тільки в такому клубі вміють запросити ще в дитячу школу перспективного хлопчика, виховати з нього справжнього чоловіка й футболіста та, найважливіше, просто не зіпсувати. Що далі? В українському клубі такий хлопчина в 17 грав би за четверту команду, пізніше — у другій лізі, далі — у другій команді, якщо пощастить, а потім — незліченні оренди в другорядних командах, адже в "основі" грають інші, на жаль, в основному, легіонери... Що ми бачимо на прикладі "Ліона"? Хлопчині дали шанс проявити себе, випустивши 17-річного Каріма на заповнений "Жерлан". Через чотири роки уявити команду без Каріма вже неможливо: його швидкість, поставлений удар, техніка, світла голова, запальна футбольна молодість, агресивність, націленість на ворота суперника, голеве чуття й уміння взяти ініціативу на себе стали смертельною зброєю "левів", якою вони користуються ось уже четвертий сезон поспіль. Після дебюту 15 січня 2005 року в грі проти "Метца", Карім уже не віддав місця у "основі" нікому, незважаючи на те, що в команді на той момент в нападі правили бал Елбер, Гову, Вільтор і Налдо. Звичайно, Карім став основним поступово, але це не розтягнулось на кілька сезонів — він скористався своїм шансом з першої спроби, і, думаю, йому дали б у разі потреби і другий, і третій, бо вже тоді зуміли зробити найголовніше — розгледіти в хлопцеві майбутню перлину французького футболу.

Карім народився 19 грудня 1987 року в бідній сім'ї, що жила у "важкому" районі. Батьки Каріма, Хафід і Маліка, були алжирського походження, тому в Карімі тече гаряча кров північного африканця. Втім, як і в його трьох рідних братів і п'яти сестер, яких у важких умовах привчали до дорослого життя праведно. "Чесність, справедливість, повага, доброта, сім'я і праця мають рухати вами в житті", — не втомлювався повторювати їхній батько. Як говорять про Каріма нинішні партнери по "Ліону" і збірній Франції, саме душевна простота виокремлює Каріма з-поміж інших гравців, а його щирість, працелюбність і наполегливість не можуть не викликати дружні почуття. "Його становленню як футболіста, безумовно, сприяло те, що Карім виховувався у "важкому" районі", — говорить президент його першого клубу "Брон Тераліон" ("Bron Terralion") Серж Патріарка. Власне, таку ж назву мав і описаний вище район, що на півночі Ліона, де зростав Карім, а в сам клуб хлопець потрапив у вісім років і, подаючи неабиякі надії, скоро перебрався в "Ліон", де його сприймали довгі роки як звичайного хлопчика досить посереднього рівня. Карім сам став ковалем власного щастя, добившись небаченого успіху вже в 17 — з 30 голами за сезон він став найкращим бомбардиром резервного складу, що й не дивно: "Я не зустрічав працелюбнішої людини, в нього була одна мета — стати професіоналом, і я б здивувався, якби його праця не принесла результатів", — в один голос заявляли його ровесники і одноклубники. Мабуть, це характерна риса всіх ви-

ДОСЯГНЕННЯ

Чемпіон Франції (4) — сезони-2004/2005, 2005/2006, 2006/2007, 2007/2008.

Володар Кубка Франції (3) — 2004/2005, 2005/2006, 2006/2007

хідців із бідних сімей, не лише в футболі, адже життя часто дарує лише одну можливість — досягти успіху лише завдяки власній праці. Честь і хвала Каріму за безмежну працелюбність, а його батькам — за виховання.

Юну, як виявилось пізніше, „зірку" в роздягальні "левів" зустріли жартами і глузливими насмішками, на що Карім відповів просто і зі смаком: "Я прийшов зайняти ваші місця, так що раджу перестати сміятись, готуйтесь до боротьби". Хто її виграв, думаю, нагадувати не варто...(Ось і я, наразі 18-річний, уявляю себе на місці Бенземи і кажу Есьєну, Гову, Вільтору і Купе, мовляв "мужики, завтра я вийду в, основі, а ти, Гову, відпочинеш, ось тоді і посміємось..." Страшно, мабуть, було, за що черговий раз знімаю капелюха перед Карімом.— ***Прим. авт.***).

Після дебюту, Карім став своїм серед уболівальників і партнерів і втрутився в жорстку боротьбу за місце в основному складі, його почали регулярно викликати до молодіжної збірної Франції. У 2005 році Жерар Ульє став новим тренером олімпійців, і перспективи Каріма були під питанням, адже, окрім забивних Вільтора і Гову, новий наставник привів у команду відповідно нову зв'язку нападників: грізного і вже відомого на всю Європу Джона Кар'ю і технічного бразильця Фреда. Втім, Бенземі вдалось відзначитись дебютними голами в дорослій команді: у чемпіонаті — у ворота "Аяччо", а в Лізі чемпіонів — "Русенборга". У сезоні-2006/2007 на Каріма, здавалось, уже були готові зробити ставку, але юне обдарування підвела травма задньої поверхні стегна, а пізніше рецидив змусив Каріма пропустити більше половини сезону. Зате він встиг забити київському "Динамо", за що капелюха я не зніматиму, з вашого дозволу...

28 березня 2007 року, коли французи були в одній групі з українцями у відборі до чемпіонату Європи, Карім вперше забив за збірну, сталося це в товариській зустрічі проти Австрії, а в офіційних матчах Бензема двічі розписався у воротах Фарерських островів.

А щодо збірної, то Каріму в грудні 2006 року довелось зробити нелегкий вибір, адже саме тоді юній, зірці, запропонували приєднатись до лав збірної Алжиру. Каріму було дуже важко, але, власне, чому він мав погоджуватись? Він провів все життя у Франції, це був його рідний дім, і хлопець відмовився від цієї пропозиції, що виглядало цілком логічно. В Алжирі й досі не всі пробачили цей вибір Бенземі, але якогось суттєвого конфлікту не сталося. Алжирці, звичайно, посилались на те, що Карім навряд чи зможе проявити себе в такій зірковій збірній як Франція, натомість казали, що готові дати йому шанс хоч сьогодні. Карім у Франції, а його життєва мудрість знову зіграла важливу роль у його кар'єрі — цим все сказано.

У сезоні-2007/2008 Каріма охрестили новою „зіркою", а порівняння з Зиданом проскакували в рядках ледь не кожної французької газети. І недарма, адже в його фантастичній грі кожен міг побачити голеве чуття Трезеге, швидкість і техніку Анрі, ігрове багатство Платіні й світлу голову Зидана. 20 голів у 36 матчах у далеко не найслабшому чемпіонаті Європи підтверджували, що очі глядачів не обманювали їх. Одразу заговорили про "Ліверпуль", "Реал", МЮ і "Барселону", але й тут Карім "зіграв по-зиданівськи" — подумав головою. Він вирішив нікуди не поспішати, це було правильним рішенням, адже скільки юних талантів (і не тільки юних. — ***Прим. авт.***) занапастили себе, випереджаючи події й шукаючи слави в найіменитіших клубах світу.

З початку нинішнього сезону Карім забив у чемпіонаті 12 голів, а чутки навколо його переходу не припинялись ні на секунду, та й сам Карім зізнався, що йому завжди подобалась "Барселона". От і після останнього матчу "Ліона" проти своєї улюбленої команди Карім сказав про своє майбутнє: "Мені зарано залишати "Ліон", я встигну ще пограти в команді-гранді, а наразі хочу принести якомога більше користі своїй нинішній команді". Вболівальники олімпійців видихнули з полегшенням, а Карім з кожним днем стає кумиром для нових і нових уболівальників, адже найкращий спосіб завоювати їхні серця — це бути вірним своїй команді, а отже, і їм.

Карім Бензема — „зірка", хай би що говорили про те, що його переоцінюють, а 21-річний хлопець не може стояти на одній сходинці з Зиданом, Платіні чи Пеле. Багато в чому це зауваження справедливе, адже про Каріма, судячи з кількох сезонів, ще не можна говорити як про стабільно забивного форварда, адже саме ця риса є основною для гравців цього амплуа. Але, видаючи йому ці аванси, всі вбачають у ньому безсумнівну „зірку" європейського футболу не так сьогодні, як в найближчому майбутньому, а з тим, що в Каріма все для цього є, не посперечається вже ніхто.

Анатолій ВОЛКОВ.

СКАНВОРД №231. «ЛІВЕРПУЛЬ»-2001

Екс-бек "Ліверпуля"

Прізвисько "Тоттенхема"

Фото 1

Фото 2

Фото 2

Фото 3

Англ. рефері

Фото 4

Фото 1

... Луа-Луа

Фото 3

Хавбек "Вігана"

... Муту

Кіпер зб. Угорщини

Швейц. суддя

Бек зб. Німеччини на ЧЄ-2000

... "Копенгаген"

Лідер атак "Сампдорії"

Фото 4

Колишній

Хавбек "Халл Сіті"

Франц. клуб

Італ. фахівець

Фото 5

... Акобян

Екс-гравець зб.Бельгії

Хавбек "Зорі"

Фото 6

Команда з Латвії

Фото 5

Фото 6

... Даф

Форвард "АЗ"

Учасник ЧС-2006

Фото 7

Фото 8

Аргент. клуб

... де Гуй

Фото 9

Фото 10

Екс-гравець "Борусії"М

Фото 11

Півоборонець ЦСКА Софія

Фото 7

Фото 8

Нападник "Дуйсбурга"

Арбітр

"Бохум", "Шальке"

Тренер зб.Бразилії

... Боп

"... Аве"

Нападник "Фулхема"

... Россі

Фото 9

Фото 10

Фото 11

Партнер Броліна на ЧС-1994

... Мазилу

Стадіон у Марселі

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Понеділок, 20 квітня
"Мегаспорт"

14.20. Чемпіонат України. "Карпати" — "Зоря"
19.00. "Відверто про футбол"
20.30. Кубок УЄФА. Чвертьфінал. "Шахтар" — "Марсель"

Вівторок, 21 квітня
"Мегаспорт"

20.30. Кубок УЄФА. Чвертьфінал. "Шахтар" — "Марсель"

Середа, 22 квітня
"Україна"

19.30. Кубок України. Півфінал. "Шахтар" — "Динамо"

"Мегаспорт"

14.20. "Відверто про футбол"
15.55. Чемпіонат України. "Арсенал" — "Таврія"
17.55. Кубок України. Півфінал. "Металіст" — "Ворскла"

Четвер, 23 квітня
"Мегаспорт"

14.20. Чемпіонат України. "Арсенал" — "Таврія"
20.30. Кубок УЄФА. Чвертьфінал. "Динамо" — ПСЖ

П'ятниця, 24 квітня
УТ-1

18.55. Чемпіонат України. ФК "Львів" — "Кривбас"

"Мегаспорт"

14.20. Чемпіонат України. Найкращі матчі
17.55. Кубок України. Півфінал. "Металіст" — "Ворскла"
21.35. Футбольний огляд "Goalissimo"

Субота, 25 квітня
ТЕТ

18.00. Чемпіонат України. "Дніпро" — "Арсенал"

УТ-1

15.55. Чемпіонат України. "Іллічівець" — "Металург" Д

Неділя, 26 квітня
ТЕТ

18.00. Чемпіонат України. "Динамо" — ФК "Харків"

"Україна"

15.55. Чемпіонат України. "Шахтар" — "Чорноморець"
22.20. "Футбольний уїк-енд"

УТ-1

15.55. Чемпіонат України. "Металіст" — "Металург" Зп
22.10. "Наш футбол"
23.30. "100% "Динамо"

"Мегаспорт"

13.55. Чемпіонат України. "Ворскла" — "Карпати"

Наступне число "УФ" вийде у середу, 22 квітня.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру В. В. ПРИГОРНИЦЬКИЙ
Видрукувано з готових редакційних фотоформ.

Зам. 3025056.
Індекс 60994.

